

Předkládací zpráva
pro Parlament České republiky

Vláda České republiky svým usnesením č. 348 ze dne 30. května 2018 vyslovila souhlas s přístupem k Protokolu k Rámcové úmluvě Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky.

Česká republika (dále jen „ČR“) je smluvní stranou Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku (dále jen „Úmluva“). Úmluva vstoupila obecně v platnost dne 27. února 2005, pro ČR dne 30. srpna 2012¹. Počet smluvních stran Úmluvy činí v současnosti 181 států včetně členských států Evropské unie (dále jen „EU“). Úmluva je závaznou mezinárodní smlouvou, která vytváří mezinárodní právní prostředí pro řešení celosvětové tabákové epidemie. Zabývá se komplexně ochranou před ničivými zdravotními, sociálními, environmentálními a ekonomickými následky spotřeby tabáku a před expozicí tabákovému kouři. Naplňováním závazků vyplývajících z Úmluvy jsou na základě usnesení vlády ze dne 8. června 2011 č. 431 pověřena v rozsahu svých působností Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo financí, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, Ministerstvo kultury a Ministerstvo životního prostředí.

Konference smluvních stran Úmluvy na svém pátém zasedání dne 12. listopadu 2012 přijala v souladu s článkem 15 Úmluvy Protokol o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky (dále jen „Protokol“), jehož text byl připravován již od roku 2008. Protokol byl podle svého článku 43 otevřen k podpisu všem smluvním stranám Úmluvy do 9. ledna 2014, poté mohou smluvní strany k Protokolu přistupovat na základě ratifikace, přijetí, schválení nebo přístupu. V platnost vstoupí v souladu se svým článkem 45 devadesát dní poté, co jej ratifikuje 40 států. Protokol byl podepsán 54 smluvními stranami Úmluvy a ke dni 27.2.2018 jej ratifikovalo 35 smluvních stran, z toho 9 členských zemí EU (Rakousko, Francie, Kypr, Německo, Lotyšsko, Litva, Portugalsko, Slovensko a Španělsko). Smluvní stranou je i EU.

ČR se jako smluvní strana Úmluvy účastnila uvedeného pátého zasedání Konference smluvních stran Úmluvy a hlasovala pro přijetí konečného znění Protokolu, a to v souladu s usnesením vlády ze dne 31. října 2012 č. 801. ČR se nestala signatářskou zemí Protokolu, a to z důvodů nevyjasněných kompetencí mezi EU a členskými státy souvisejícími s plněním ustanovení Protokolu. Přístup k Protokolu jménem ČR je nyní již možný, neboť v mezidobí bylo rozdělení kompetencí vyjasněno.

Uvedený Protokol představuje důležitý mezinárodní nástroj, jehož cílem je přimět státy k co nejúčinnějšímu potírání všech forem nedovoleného obchodování s tabákem a tabákovými výrobky. Zabývá se komplexním systémem kontroly výroby, dovozu a vývozu tabákových výrobků a tabáku včetně jeho pěstování, a dále kontrolou výroby, vývozu a dovozu výrobních zařízení určených k výrobě tabákových výrobků. Jeho cílem je zavedení globálního režimu sledování výše uvedených komodit, který by zahrnoval jak národní, případně regionální systémy sledování, tak kontaktní místo pro sdílení informací na globální úrovni, zřízené při Sekretariátu Úmluvy. K tomu má sloužit systém umožňující prodej, dovoz nebo vývoz, zprostředkování, skladování nebo distribuci tabáku, tabákových výrobků

¹ Sdělení MZV č. 71/2012 Sb.m.s.

a výrobního zařízení pro jejich výrobu pouze na základě povolení příslušných státních orgánů.

EU Protokol podepsala dne 20. prosince 2013. Ratifikační listiny EU byly uloženy dne 24. června 2016, a to na základě dvou rozhodnutí Rady:

- a) Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1749 ze dne 17. června 2016 o uzavření Protokolu o odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky k Rámcové úmluvě Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku jménem Evropské unie, s výjimkou ustanovení, která spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie²,
- b) Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1750 ze dne 17. června 2016 o uzavření Protokolu o odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky k Rámcové úmluvě Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku jménem Evropské unie, pokud jde o ustanovení o povinnostech týkajících se justiční spolupráce v trestních věcech a vymezení trestných činů³.

Protokol byl jménem EU uzavřen pouze v rozsahu, v jakém se vztahuje na záležitosti spadající do pravomoci Unie (výlučné či sdílené - Uníí vykonané), tzn. jako smlouva ve výlučné pravomoci EU. Zvolený způsob přístupu EU k Protokolu umožňuje jejím členským státům, aby se samy rozhodly, zda k Protokolu přistoupí. Současně s ratifikací Protokolu učinila EU prohlášení, ve kterém definuje oblasti své výlučné pravomoci a uvádí, že ustanovení Protokolu mimo tyto oblasti jsou ve sdílené pravomoci EU a členských států.

S ohledem na výše zmíněné skutečnosti související s uzavřením Protokolu jménem EU, bude větší část povinností vyplývajících z Protokolu vykonána prostřednictvím právních předpisů EU. Přístupem k Protokolu na sebe ČR převezme zbývající závazky, zejména některé závazky uvedené v částech IV a V Protokolu (viz analýzu níže). Za plnění povinností vyplývajících z Protokolu, zejména poskytování informací a zpráv sekretariátu Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku, bude odpovědné Ministerstvo financí a zejména Celní správa ČR, na provádění Protokolu se budou dále podílet Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo zemědělství.

Úvodní část Protokolu popisuje východiska a cíl Protokolu a definuje použité pojmy.

V části II jsou uvedeny obecné závazky smluvních stran. V rámci EU jsou tyto závazky již plněny v souladu se směrnicí Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS s tím, že systém zavedený v rámci EU zatím neřeší povinnost monitorovat také pěstování tabáku a dovoz, vývoz nebo distribuci zařízení pro výrobu tabákových výrobků, přičemž pojem „dodavatelský řetězec“ používaný v Protokolu obojí zahrnuje. Dalším významným nástrojem evropského práva je Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU o sblížování právních a správních předpisů členských států týkající se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES⁴.

Ustanovení Protokolu týkající se kontroly dodavatelského řetězce s tabákovými výrobky a zařízení pro výrobu těchto výrobků jsou uvedena v části III. Ustanovení uvedená v této části Protokolu vyžadují, aby smluvní strany Protokolu zavedly ve vztahu ke každé fyzické či právnické osobě, která se podílí na výrobě a dovozu či vývozu tabákových výrobků a výrobního zařízení, udělování licencí či rovnocenného povolení nebo kontrolní systém (článek 6 – udělování licencí). Kromě toho vyžadují, aby všechny fyzické a právnické osoby, které jsou zapojeny do dodavatelského řetězce s tabákem, tabákovými výrobky a výrobním zařízením, jednaly se svými zákazníky s náležitou péčí, tj. aby monitorovaly své prodeje zákazníkům a poskytly součinnosti příslušným orgánům v zájmu dosažení cílů Protokolu

² Úř. věst. L 268, 1.10.2016, s. 1–5

³ Úř. věst. L 268, 1.10.2016, s. 6–9

⁴ Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 1–38

(článek 7 – náležitá péče). Článek 8 obsahuje ustanovení, podle nichž má být do pěti let od vstupu Protokolu v platnost zřízen globální monitorovací režim, jenž bude tvořen vnitrostátními systémy monitorování, které budou kontrolovány smluvními stranami a budou se vztahovat na všechny tabákové výrobky vyrobené či dovezené na jejich území. Globální monitorovací režim bude umožňovat sledování a pohyb tabákových výrobků, a to konkrétně datum a místo výroby, výrobní závod, strojní zařízení používané k výrobě, výrobní směnu a čas výroby, jméno, fakturu, číslo objednávky a záznamy o platbě prvního odběratele, zamýšlený trh pro maloobchodní prodej, popis výrobku, skladování a přepravu, totožnost všech známých následujících kupujících a zamýšlenou trasu přepravy, datum a místo odeslání, místo určení a jméno příjemce. Členské státy EU jsou již vázány tento závazek plnit na základě směrnice 2014/40/EU⁵, jmenovitě pak článků 15 a 16, které jim ukládají za povinnost zavést monitorovací systém nejpozději do 20. května 2019 pro cigarety a tabák ke kouření a do 20. května 2024 pro ostatní tabákové výrobky. Tento závazek byl v ČR transponován do zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Výše uvedené články Protokolu jsou doplněny ustanoveními o vedení záznamů a bezpečnostních a preventivních opatřeních včetně opatření proti praní peněz a oznamování podezřelých transakcí (články 9 a 10).

Článek 11 se týká prodeje přes internet, pomocí telekomunikační či jiné vyvíjející se technologie. Podle odst. 2 článku 11 každá smluvní strana zváží, zda nezakáže maloobchodní prodej tabákových výrobků přes internet atd. Problematika prodeje tabákových výrobků na dálku je upravena v zákoně č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek.

Další ustanovení se týkají bezcelního prodeje tabákových výrobků (článek 13) a povinnosti provádět účinné kontroly tabáku a tabákových výrobků ve svobodných pásmech, včetně povinnosti nesměšovat tabákové výrobky s jinými výrobky v okamžiku výstupu ze svobodného pásma (článek 12).

Část IV Protokolu vymezuje, jaké jednání má být podle právních předpisů smluvních stran považováno za protiprávní (článek 14), a ukládá smluvním stranám, aby zaručily, že fyzické a právnické osoby nesou za takové protiprávní jednání včetně trestných činů odpovědnost (články 15 a 16). Další ustanovení se týkají konfiskačních plateb (článek 17), nakládání se zabaveným tabákem (článek 18) a zvláštních vyšetřovacích metod (článek 19).

Část V Protokolu obsahuje ustanovení o výměně příslušných informací mezi smluvními stranami (články 20 až 22), ustanovení o spolupráci a vzájemné pomoci (správní i právní ve vztahu k trestním věcem – články 23 a 24 a články 27 až 29), jurisdikci (článek 26) a vydávání (články 30 a 31).

Protokol ukládá smluvním stranám v souladu s Úmluvou podávat pravidelné zprávy o jeho provádění. Smluvní strany Protokolu se zavazují k přijetí opatření vedoucích k naplnění jeho cílů, ať se jedná o legislativní opatření, mezinárodní spolupráci, technická a finanční opatření atd.

Největším přínosem Protokolu pro zefektivnění boje proti nezákonnému obchodu s tabákovými výrobky je stanovení povinností výrobcům a obchodníkům vést záznamy, které umožní sledování pohybu tohoto zboží. Zodpovědnost za potírání nelegálního obchodu bude částečně přenesena na tyto výrobce a distributory. To podstatně omezí možnosti pašování tabákových výrobků a usnadní šetření v této oblasti. Protokolem bude rovněž ustaveno zasedání smluvních stran, které se poprvé uskuteční bezprostředně před nebo po zasedání Konference smluvních stran Úmluvy, následujícím po vstupu Protokolu v platnost. Sekretariátem Protokolu bude Sekretariát Úmluvy.

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES Text s významem pro EHP (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 1—38)

Legislativní dopad:

Závazná pravidla, která bude nutné ze strany EU jako celku nebo jednotlivých členských států dodržovat, jsou stanovena v částech III, IV a V Protokolu. Provedení ustanovení Protokolu spadajících do části III spadá do výlučné kompetence EU v souladu s články 113, 114 a 207 SFEU. K provedení Protokolu ze strany EU bude využito zejména těchto nástrojů:

Směrnice 2014/40/EU o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES⁶, včetně prováděcích nařízení k této směrnici.

Směrnice 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES⁷ a

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie⁸.

Pokud jde o části IV a V Protokolu týkající se trestných činů, justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce, EU stanovila prostřednictvím právních aktů společná pravidla zejména pomocí těchto právních nástrojů:

- Rámcové rozhodnutí Rady 2001/500/SVV ze dne 26. června 2001 o praní peněz, identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní⁹,
- Akt Rady ze dne 26. července 1995 o vypracování Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství¹⁰,
- Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie¹¹,
- Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech¹².

Na základě článku 82 odst. 1, článku 83 a článku 87 odst. 2 SFEU se proto výlučná pravomoc EU rovněž vztahuje na ustanovení článků 14, 16, 26, 29 a 30 Protokolu, do té míry, do které mohou výše uvedená společná pravidla ovlivnit nebo změnit jejich působnost.

Z ratifikace Protokolu vyplývá pro ČR závazek zajistit provedení článků, které stanoví povinnosti smluvním stranám a nejsou z výše uvedených důvodů v kompetenci EU. To se týká zejména ustanovení článků 15, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27 a 28, nicméně lze konstatovat, že stávající vnitrostátní právní předpisy již v současné době poskytují dostatečný právní rámec k provádění uvedených článků Protokolu.

Článek 14 stanoví, jaké jednání musí být smluvními stranami Protokolu považováno za protiprávní. Tato povinnost bude splněna řádným provedením ustanovení části III Protokolu. Právními předpisy EU, případně vnitřními právními předpisy implementujícími ustanovení směrnic EU, budou definovány zákazy a povinnosti fyzickým a právníkům

⁶ Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 1.

⁷ Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73-117

⁸ Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1-101

⁹ Úř. věst. L 182, 5.7.2001, s. 1

¹⁰ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 48

¹¹ Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89—100

¹² Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1—3

osobám, jejichž porušení bude považováno za protiprávní jednání. Protokol ponechává na smluvních stranách, aby určily, která z těchto protiprávních jednání budou považovat za trestné činy. K provedení tohoto článku postačí oznámit sekretariátu Protokolu, jaká protiprávní jednání uvedená v článku 14 jsou považována za trestné činy. Provedení tohoto článku členskými zeměmi EU bude koordinováno Evropskou komisí.

Na základě článku 15 musí smluvní strany Protokolu stanovit odpovědnost právnických osob za protiprávní jednání. Tato povinnost je v ČR již splněna. Zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, upravuje podmínky trestní odpovědnosti právnických osob, tresty a ochranná opatření, které lze za spáchání stanovených trestných činů právnickým osobám uložit, a postup v řízení proti právnickým osobám.

Článek 19 ukládá smluvním stranám povinnost přijmout nezbytná opatření k tomu, aby svým příslušným orgánům umožnily použít sledovanou zásilku, a to za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy. Na zvážení smluvními stranami je ponecháno použití dalších vyšetřovacích metod. Odstavec 2 doporučuje smluvním stranám, aby sjednávaly dvoustranné či vícestranné dohody o použití sledované zásilky a případně i dalších vyšetřovacích metod. V ČR je použití sledované zásilky upraveno zejm. zákonem č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů a příslušnými mezinárodními smlouvami upravujícími spolupráci v trestních záležitostech.

Články 20 až 22 upravují výměnu informací mezi smluvními stranami Protokolu. Z hlediska zkoumání možných legislativních dopadů je důležitý článek 21, který upravuje výměnu informací týkajících se konkrétních fyzických či právnických osob, včetně záznamů o vyšetřování a stíhání. V ČR lze pro účely výměny informací v rámci trestního řízení vedeného orgány činnými v trestním řízení využít vnitrostátní právní předpisy upravující mezinárodní spolupráci justičních orgánů [zejm. zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů nebo zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních] nebo mezinárodní spolupráci policejních orgánů [zejm. zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů nebo zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů], resp. příslušné mezinárodní smlouvy upravující spolupráci justičních nebo policejních orgánů.

Článek 24 vyzývá smluvní strany, aby ve vhodných případech sjednávaly vícestranná, regionální nebo dvoustranná ujednání za účelem posílení spolupráce v oblasti boje proti nezákonnému obchodu s tabákovými výrobky a aby zajistily účinnou spolupráci svých orgánů zapojených do vynucování práva na národní i mezinárodní úrovni.

Na základě článku 26 stanoví smluvní strany svou jurisdikci ve vztahu k trestným činům podle článku 14. V ČR je toto již provedeno zákonem 40/2009 Sb. ze dne 8. ledna 2009, trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Článek 27 odst. 1. a článek 29 se týkají spolupráce a výměny informací v oblasti boje proti trestné činnosti. Článek 27 odst. 2 vyzývá smluvní strany Protokolu, aby mezi sebou uzavíraly mezinárodní smlouvy podporující tuto spolupráci, a stanoví, že při neexistenci takových smluv mohou smluvní strany Protokolu považovat Protokol za základ této spolupráce. V ČR lze pro účely výměny informací v rámci trestního řízení vedeného orgány činnými v trestním řízení využít vnitrostátní právní předpisy upravující mezinárodní spolupráci justičních orgánů [zejm. zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů nebo zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních] nebo mezinárodní spolupráci policejních orgánů [zejm. zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů nebo zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, resp. příslušné mezinárodní smlouvy upravující spolupráci justičních nebo policejních orgánů.

Článek 28 upravuje vzájemnou správní pomoc a doplňuje ustanovení článku 22 Protokolu o další kategorie informací, které mohou být v souladu s vnitrostátními právními předpisy vyměňovány.

Čl. 29 odst. 6 Protokolu předpokládá nahlášení orgánů, které jsou v rámci styku prostřednictvím ústředních orgánů příslušné k přijetí žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc. V příloze návrhu usnesení vlády se navrhuje nahlásit Nejvyšší státní zastupitelství pro případy, kdy je v cizím státě vedeno přípravné řízení, a Ministerstvo spravedlnosti v ostatních případech.

Články 30 - 31 se týkají vydávání osob, které se dopustily trestného činu podle článku 14. Ustanovení čl. 30 odst. 3 Protokolu představuje právní základ pro případ žádosti o vydání z cizího státu (pro oblast aplikace Protokolu, resp. Úmluvy), s nímž ČR v současnosti nemá uzavřenu žádnou bilaterální ani multilaterální smlouvu. V daném případě by tedy nebylo nezbytné postupovat na základě ujištění o vzájemnosti dle § 4 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (č. 104/2013 Sb.), což představuje nespornou výhodu.

Čl. 30 odst. 6 Protokolu představuje tzv. měkké ustanovení, na základě přístupu k Protokolu proto nelze předpokládat urychlení postupu vydávání ani zjednodušení důkazních požadavků.

Formulace ustanovení Protokolu vztahujících se k problematice vydávání v zásadě koresponduje s obdobnými ustanoveními srovnatelných multilaterálních úprav v rámci OSN.

Finanční dopad:

Přístup ČR k Protokolu nebude mít přímý dopad na státní rozpočet a nevyžádá si změny v personálním, materiálním ani finančním zajištění činnosti celní správy, ani jiných příslušných státních orgánů. Protokol bude prováděn za využití existujících zdrojů příslušných státních orgánů, které budou vykonávat kontroly a úkony podle Protokolu souběžně s jinými činnostmi, které primárně směřují k zajištění dodržování platných vnitrostátních právních předpisů a zajištění řádného výběru cel a daní do státního rozpočtu. Je však třeba zdůraznit, že převážná většina těchto činností vztahujících se ke kontrole tabákových výrobků je již v současné době prováděna, včetně ekologické likvidace zajištěných tabákových výrobků. Na druhou stranu lze předpokládat odhalení řady porušení daňových a celních předpisů, která směřují především k obejití nebo snížení platby spotřebních daní a cel, čímž se zvýší příjmy státního rozpočtu.

Jak je uvedeno výše, ratifikace Protokolu jménem EU již byla schválena Radou. Provedení ustanovení, která mohou mít finanční dopad na státní rozpočet, spadá do výlučné pravomoci EU. Zejména se to týká článku 8, který definuje monitorovací režim a musí být proveden do 5 let po vstupu Protokolu v platnost. Členské státy již přijaly závazek obdobného charakteru v rámci směrnice 2014/40/EU. Od 20. května 2019 bude systém sledování pohybu tabákových výrobků fungovat pro cigarety a tabák ke kouření, o pět let později bude monitorovací režim EU rozšířen o další tabákové výrobky a bude tak plně odpovídat požadavkům Protokolu. Zavedení monitorovacího režimu si v závislosti na zvoleném technickém řešení pro sledování tabákových výrobků od výrobního závodu ke spotřebiteli vyžádá náklady na straně veřejné správy, např. na pořízení čteček čárových kódů. Podle dosavadních studií provedených Evropskou komisí se však nebude jednat o vysoké částky pro veřejné rozpočty členských států, neboť náklady na pořízení a zavedení systému ponесou výrobci a distributoři tabákových výrobků. Navíc případné náklady na provedení ustanovení Protokolu v oblasti výlučné pravomoci EU nevyplývají z přístupu ČR k Protokolu, ale z předpisů EU přijatých na základě již schválené ratifikace Protokolu jménem EU.

Přístupem ČR k Protokolu bude splněn jeden z úkolů uvedených v Akčním plánu pro oblast kontroly tabáku v České republice na období 2015 až 2018.

Přístup ČR k Protokolu není v rozporu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu ČR, se závazky vyplývajícími z členství ČR v EU a se závazky vyplývajícími pro ČR z jiných mezinárodních smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Přijetí Protokolu jménem ČR nebude mít dopad na podnikatelské prostředí, oblast ochrany životního prostředí, ani na rovnost mužů a žen.

V Praze dne 20. června 2018

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v. r.